

İslâm'ın kutsal mekânlarının üçüncüsü ve ilk kiblemiz **Mescid-i Aksa**'yı yüreğinde taşıyan şehir 75 yıldır Yahudi işgali altında... Esir, boynu bükük, her gün şehitler veren, bağrında milyonlarca mağdur ve mazlum, dul ve yetim barındıran Filistin'in başkenti ve İslam'ın üçüncü başat şehri Kudüs... İslam dünyasının kanayan yarasının sürekli kan damlatan kalbi Kudüs... Bu kutsal şehrimiz, tarih boyunca defalarca saldırıya ve işgale maruz kalmıştır. Ama bugün tam bir işgal altında olmaktan çok tamamen tam bir Siyonist zulmü altında inlemektedir. İslam Ümmetinin kalbini söküp atar gibi Kudüs'ümüzü neredeyse ibadet edebilmeyen de Müslümanları mahrum bırakmaktadırlar. Hz. Ömer yok, Salahaddin yok, Sultan Selim ve Ulu hakan Abdulhamid yok... Herkes neredeyse Kudüs'ü tek başına bırakıp gidiyor gibi ve ortada çırpınan olaya sahip çıkan Kudüs için endişe duyan yüreği yanan bir tek ülke ve sadece bir tek lider...

Arap liderler keyiflerine düşkün olmanın ötesinde Amerika'ya köpeklik edecek kadar alçaldılar ve deli gibi her tarafa saldıran bir gangster torunu, bunak bir haydut çocuğu aptal hareketlerle dünyaya şekil vermeye kalkışan bir ABD başkanı...

Diğer taraftan imanımız ve inancımız... Hz. Resül, Peygamberimiz Muhammed'den (sav) İsrâ ve Miraç yadigârı olarak kalan ve Cenab-ı Allah'ın bu ümmete tevdi ettiği, miraç gününde emanet ettiği, diğer peygamberlerin mirası olarak bu ümmete bıraktığı kutsal şehir, İslâmî fetihten sonraki tarih diliminde de iki kez esir düşen mukaddes belde... Beşinci/onbirinci yüzyılda bir müddet haçlı işgaline uğrayıp 15 Temmuz 1099 günü yetmiş bin şehid veren İsrâ ve Miraç mekanı, bu işgallere alışkın olan mübarek şehir 88 yıl esaretten sonra Salahaddin gibi yiğit bir ümmet evladının eliyle özgürlüğüne kavuşmayı bekleyip durdu. İslam ümmeti bu esaret acısına dayanamıyordu, bu zilleti kabullenemiyordu... Bu mübarek şehrin işgalini ve esaretini bir asra yakın bir müddet kalbinde ıstırap taşıyarak sabırla yeniden fethetmeyi bekledi ve sonunda Cebrail ile Resulullah'ın birlikte gelip konakladıkları bu beldeyi kurtaracak bir ruh, bir dava heyecanı, bir tevhid ve iman aşkını bekledi durdu... Ümmetin dava adamlarının hareketlendiği ve kalplerinde ıstırap taşıdıkları yıllarda alev alan kalpleriyle bu işgale karşı direnmeyi bir görev kabul edenleri oldu. İşte bu da Salahaddin'e nasip oldu.

Alev alan kalplerden oluşan ordunun kumandanı uyuyamıyor, yemiyor, soğuk su içmek istemiyor, atının sırtından ve cihad meydanlarından ayrılmak istemeyen bir gönül sahibi **Salahaddin el-Eyyubî** gibi şanlı bir Müslüman kumandan bu şehrimizin işgalini ve esaretten kurtulması meselesini kendisine dert edinmişti. Bu şehri yeniden fethetmeliydi. "Bu şehri elinde bulunduran dünyaya hükmeder" sözünün ne demek olduğunu bilen bu şanlı kumandan için bu işgal uzun sürmemeliydi. Salahaddin tarafından Kudüs'ün yeniden fethedildiği günler öncesinde yaklaşık yarım asır süren heyecan ama sıkıntılarla dolu bir dönem yaşandı. İslam dünyası çalkantılarla boğuşuyor, içerdeki hainlerle dışardaki düşmanlar sanki elele vermiş gibiydi... Tıpkı bugün gibi... Selman'ın oğlu, Zayid'in veledi, ABD ve İngiltere'nin kuyruğu Sisi'si ihanet içinde bu şehri kendi kaderine bırakıp türlü türlü sefahet ve rezaletlerle ülkelerini ABD'ye peşkeş çektiler... Kudüs ne ki... Kudüs onlar için hiçbir anlam taşımayan bir yer... Amerika kültürü ile bu haydut devletin eğitiminden geçirilip ülkelerinin başına bela edilen zavallı kukla köleler Kudüs'e sahip çıkma refleksi gösteremezler.

Onlar işledikleri fıskın mahkumu olup esir alınmış zavallı kişilerdir. Ama Ne yazık ki bu ülkelerin başında tutulmaktadırlar.

Lakin **Kudüs** ve bütün Filistin işgal altında inliyor. İşte bu gün de, o günlerdeki gibi herkesin kalbinin Kudüs için yandığı günler yaşanıyor... İşgal yıllarında, şairler Kudüs için şiir yazıyorlardı, marşlar Kudüs için çalınıyordu, anneler bebeklerini uyutur ve avuturken Kudüs ninnileri ve marşları söylüyordu. Gençlerin ağzında hep Kudüs vardı. Kudüs'ün işgali kalpleri, zihinleri ve iç âlemleri işgal ediyordu. Her dava sahibi Müslüman'ın kalbinde Kudüs yaşıyor... Kalplere hâkim olan bu mübarek belde, orduları ne zaman harekete geçirecek diye ufuklara takılan gözlerle yaşıyor... Mitingler, gösteriler, konferans ve toplantılar, yazılan kitap ve makaleler çıkan dergiler, yapılan yayınlar Kudüs için, hep Kudüs için gerçekleşiyor, İlim adamları öğrencilerine, hep Kudüs'ü hatırlatıyor ve esaretinin bitmesi gerektiğini zihinlerinde sürekli tutmalarının gereğine inanıyor...

Gerçekten öyle mi? Yoksa işimiz, gücümüz, ihalelerimiz, büyük ticari yatırımlarımızın kalplerimizde tuttuğu geniş alanlardan dolayı Kudüs için yer kalmadı mı yoksa...Ne oldu bize? Araplar! Ey Araplar neredesiniz...Haydi yöneticileriniz hain, ya peki siz Kâbe'de ve Mescid-i nebevide namaz kılanlar! bir Cuma günü namazdan çıkarken Bayezit ve Fatih'te yıllarca bağırarak bir avuç kardeşlerinizin sesine katılmayı hiç mi düşünmediniz...Pakistan, Malezya, Endonezya ve 170 milyon nüfusu ile Nijerya neredesiniz...Fas Tunus Cezayir neden İstanbul, Ankara, Erzurum ve Diyarbakir'deki kardeşlerinizin gösterilerine katılmıyor, destek vermiyorsunuz? Neden Neden...? Bu kadar mı sindiniz bu kadar mı kalpleriniz katılaştı, o zalim liderleriniz sizi bu kadar mı korkuttu? Siyonistler tarafından Mescid-i Aksanın avlusunda yerlerde sürüklenen kadınların feryadı sizi etkilemiyor mu? Hani "Vaaa Mutasima" diye bağırarak kadınları işitmiyor musunuz?

Böyle bir sıkıntılı anda her mü'min ve her Müslüman "ben Kudüs için ne yapabilirim?" sorusunu kendi kendine soracak duygu ve sorumluluğu taşıyor mu artık... İlim adamları, devlet adamları, kumandanlar, askerler, esnaf ve tüccar, sanatkâr, âmir-memur, genç-ihtiyar, anneler babalar ve çocuklar herkes, herkes bu soruyu kendisine sormalı... sorumluluktan kurtulmanın yolları yok artık.. "Ben Kudüs İçin ne yapabilirim" demenin günü ve zamanı çoktan gelip geçti...

Zira Kudüs'ün işgal altında olması bütün bir ümmeti sorumlu konumda tutuyor. Herkes bu durum karşısında bir sorumluluk taşımak zorundadır. Herkes kendi kendisine bir konum biçmeye çalışmalı ve bir görev üstlenmelidir. Zira ümmetin ilk kiblesi siyonistlerin işgali altında inliyor. "Ben Kudüs için ne yapabilirim" sorusunu hep kendi kendisine soran ümmetin fertleri bu cevabı yine kendileri bulmalıdır.

Siyonist işgalinin sürdüğü bu ıstıraplı ve elim günlerde tarihte Halepli marangozun kendi kendine sorduğu bu soruyu ümmet evlatları olarak bugünlerde ne zaman soracağız... Bir marangoz Kudüs'ü nasıl kurtarır veya oturduğu Halep'teki dükkanından bu şehrin işgalden kurtulması için ne yapabilirdi? Savaşa mı gitmesi gerekir, belki yaşı müsait değildi. Belki çoluk çocuğunu emanet edeceği kimseleri de yoktu. Ama "Ben Kudüs için ne yapabilirim" sorusunu da zihninden asla eksik etmeden yaşayan bir Müslüman olarak tarihe geçti.

Bir mü'minin düşüncesi, kalbi Kudüs için çarpan bir Müslüman'ın zihni böyle olmak zorundadır. İşte her insanın kendi çapında kendi imkânlarıyla yapabileceği bir

şeylerin olduğuna göre bizlerin de yapabileceklerimiz vardır... Önemli olan neyi yapabileceğimizi düşünmemizdir.

Ama ne yazık ki bu gün Kudüs hâlâ işgal altındadır ve hem de 75 yıldan beri süren bir Siyonist işgal...

İrkçı, zorba, faşist ve ABD ve Avrupa'nın işgalci emperyalistlerinin desteğini arkasına almış, alabildiğine şımarık ve küstahça tavrıyla insafsızca zulmüne devam eden siyonist işgal... Ve bunun karşısında büyük bir İslam dünyası, eli kolu bağlı olarak duruyor. Doğu Kudüs'ü 7 Haziran 1967 tarihinde kaybettiğimiz günlerde Kudüs ile ilgili böyle bir direniş ve bilinç var olmadığı gibi o günün İslam dünyasının başında bulunanlar da daha çok dışa bağımlı ve ABD ile Avrupa'nın kuyrukluğunu yapan bir yönetim tarzını sürdürüyorlardı. Bugün de öyle...Ancak son yıllarda oluşan İslamî hareket ve İslamî bilinç, yönetim kadroları üzerinde belli ölçüde de olsa bir etki yapmış ve genel halk kitlesinde önemli bir düzeyde bir Filistin'i dava edinme bilinci ortaya çıkarmıştır. Bu bilinç ile yetişen Hamas'ın kahraman ve muttaki evladı büyük fedakârlıklarla Kudüs'ü ve Gazze'yi savunmaya canhıraş bir tavırla savunmakta ve büyük bedeller ödemektedirler. İslam ümmetinin bilinçli Müslümanları Filistin'e sahip çıkma ve Mescid-i Aksa'yı esaretten kurtarma arzusu ve gayreti içindedir. Mavi Marmara şehitleri bunun için canlarını feda ettiler...Binlerce Kudüs ve Filistinli kardeşimiz Kudüs için şehid edildi, ediliyor 30.000 şehid Gazze savaşında canlarını feda etti. Sayısız dul ve yetim Kudüs ve Gazze için dul ve yetim kaldı.

Bu konuda hassas olan ve elinden geldiğince gayret eden Müslümanlar **“Kudüs için ben ne yapabilirim”** sorusunu sürekli olarak kendi kendilerine sormak zorundadırlar, dedik ve yıllardır bunu tekrarlayıp durduk. Neredeyse üç nesil gelip geçti, özellikle 1967 den bu güne kadar sesimiz kısılana kadar meydanlarda bağırırken coplandık, dağıtıldık, cezalandırıldık ama hep “Kudüs için ben ne yapabilirim” sorusunu 56 yıldır yorulmadan tekrarlayıp durduk. Belki daha yıllarca bunu tekrarlayacağız... ama Kudüs ve bütün Filistin Siyonist işgalden kurtuluncaya kadar asla bıkmayacak, yılmayacak, korkmayacak ve bu işgali kırmak ve defetmek için mücadele edeceğiz.. Her Müslüman bu soruyu zihninde sürekli olarak canlı tutarsa, önümüzdeki yıllar Kudüs'ün geleceğinin daha da aydınlık günlere taşınacağı anlamını verecektir.

Aynen Kudüs'ün haçlı işgalinden kurtarıldığı günlerde olduğu gibi herkes Salahaddin el-Eyyubi'nin taşıdığı bilinç ve sahip olduğu duyguya sahip olursa bu mübarek şehir elbette esaretten kurtulacaktır. Salahaddin Kudüs işgali günlerinde şöyle düşünüyordu:

“Kudüs işgal altında iken bir Müslüman nasıl olur da gülebilir! Kudüs işgal altında iken bir Müslüman nasıl olur da rahat uyku uyuyabilir! Kudüs işgal altında iken bir Müslüman nasıl olur da rahat bir yemek yiyebilir. Ve rahatça bir su içebilir!...”

Eğer bugün de bu ümmetin bütün fertleri bu duyguyla yaşar ve bunu hayatının bir parçası haline getirirse, çevresi Allah tarafından mübarek kılınmış olan bu şehir, Siyonistlerin kirli ellerinden ve işgallerinden kurtulacaktır.

Ey Müslüman kardeşim! İşgalin karşısında bir şey yapamıyor ve elinden bir şey gelmiyorsa “farzet ki körsün...Bir taş al ve at...” Elinden bir şey gelmiyorsa günde bir

ekmek parasını da mı bu dava için, Kudüs ve Filistin için ayıramıyorsun?... Her Müslüman'ın bu konuda bir şeyler yapabileceğine inanıyorum... Ancak yıllardır süren bu işgali unutmaz isek, sürekli kalbimiz ve zihnimizde taşırsak, elbette Siyonist işgali kıracağımız bir gün olacak... O Siyonistler de Kudüs'ün bir gün ellerinden çıkacağını ve Müslümanların bu şehre sahip olacağını çok iyi biliyor... Bekle ey Kudüs sahiplerin gelecek ve yeniden bir Salahaddin bu kılıcı kuşanacaktır...